UCHWAŁA NR XXXVIII(223)2010
RADY GMINY DYNÓW

z dnia 9 listopada 2010 r.

w sprawie przyjęcia „Planu Odnowy Miejscowości Ulanica na lata 2011-2018" przyjętego uchwałą zebrania wiejskiego nr 1/2010 z dnia 19 września 2010r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 7, ust. 1, pkt 10 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (j. t. Dz.U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591z późn. zm.)

§ 1. Zatwierdza się „Plan Odnowy Miejscowości Ulanica na lata 2011-2018" przyjęty przez zebranie wiejskie sołectwa Ulanica uchwałą zebrania wiejskiego nr 1/2010 z dnia 19 września 2010r. w brzmieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do Uchwały nr XXXVIII(223)2010
Rady Gminy Dynów
z dnia 09 listopada 2010 r.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI ULANICA NA LATA 2011-2018 GMINA DYNÓW

Ulanica, październik 2010r.

SPIS TREŚCI

SPIS TREŚCI 2
WPROWADZENIE 3
I. Charakterystyka miejscowości Ulanica 4
1. Położenie 4
2. Historia 5
3. Ludność 8
4. Rolnictwo i leśnictwo 9
5. Komunikacja i gospodarka 10
6. Oświata 10
II. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości 11
1. Zasoby przyrodnicze 11
2. Dziedzictwo kulturowe 12
3. Infrastruktura społeczna 12
4. Infrastruktura techniczna 12
5. Kapitał społeczny i ludzki 12
III. Analiza SWOT – ocena mocnych i słabych stron oraz szans i zagrożeń miejscowości Ulanica 13
IV. Zadania inwestycyjne i modernizacyjne przewidziane do realizacji 14
V. Opis i Charakterystyka obszarów o szczególnym znaczeniu dla zaspokajania potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązaniu kontaktów społecznych, ze względu na położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne. 16

WPROWADZENIE

Celem niniejszego Planu odnowy miejscowości jest zapewnienie zrównoważonego i trwałego rozwoju miejscowości Ulanica. Dokument ten ma służyć poprawie jakości życia obecnych i przyszłych mieszkańców miejscowości przy zaangażowaniu środków pochodzących z budżetu gminnego oraz możliwych do pozyskania przez gminę bądź innych uprawnionych beneficjentów środków z funduszy strukturalnych, funduszu rolnego UE.
Przewidywane zmiany dotyczą poprawy wszystkich sfer życia mieszkańców wsi Ulanica poprzez rozbudowę, remont, wyposażenie istniejącej infrastruktury, uporządkowania przestrzeni publicznej, wybudowaniu miejsc służących rekreacji, pogłębianie integracji społeczeństwa, promocji obszarów wiejskich.
Odnowiona, doinwestowana i ożywiona kulturowo wieś, dzięki podjętym przez lokalną społeczność działaniom, powinna odzyskać swoją atrakcyjność jako miejsce zamieszkania oraz zapewnić mieszkańcom godziwy standard i jakość życia.

Plan odnowy miejscowości ma pobudzić mieszkańców do wspólnego działania na rzecz wsi Ulanica. Jest dokumentem strategicznym, stworzonym przy znacznym udziale mieszkańców. Określa najważniejsze działania, które sami zainteresowani uznali za istotne dla swojej miejscowości, działania, które pomogą im osiągnąć stawiane sobie przez nich cele. Proponowane przedsięwzięcia mieszkańcy uznali za realne, możliwe do zrealizowania, przy założeniu także ich własnej aktywności oraz przy zaangażowaniu władz samorządowych Gminy Dynów. Plan odnowy pozwolił także na uświadomienie sobie przez mieszkańców ich roli w tworzeniu pomysłów na własny rozwój i poprawę warunków życia.

Plan odnowy miejscowości jest dokumentem, który winien ulegać modyfikacji tak często, jak wymagać będą tego zmieniające się warunki ekonomiczno-społeczne, oczekiwania mieszkańców i ogólne tendencje rozwojowe całej Gminy.

I. Charakterystyka miejscowości Ulanica

1. Położenie

Ulanica – wieś w Polsce położona w województwie podkarpackim, w powiecie rzeszowskim, w gminie Dynów. Wieś położona jest na północny zachód od Dynowa, nad potokiem Ulenka, lewym dopływie Sanu. Sąsiaduje z: Dynowem, Łubnem, Hartą i Futomą.

2. Historia

Wioska dawniej nosiła nazwę Ulenica. Po raz pierwszy w dokumentach pojawia się nazwa Ulanica w 1436 r., kiedy to stała się własnością Małgorzaty, córki Piotra Kmity. Lokowana była na prawie niemieckim. Od tego czasu zawsze należała do właścicieli Dynowa. W 1945 roku wieś liczyła 213 numerów, liczba ludności 923. Domy mieszkalne połączone, drewniane i stajnie pod jednym dachem, przegrodzone sienią, kryte słomą. Na terenie wioski znajdowały się cztery karczmy, będące własnością żydów. Podanie głosi, że w dawnych czasach chłopi całymi dniami pili w karczmach, a żony nosiły im jedzenie. W końcu XIX wieku wieś posiadała szkołę ludową. We wsi było w 129 domostw i mieszkało tu 776 osób, w tym 754 Polaków i 22 Rusinów. W 1913 r. Ulanica należała do parafii w Dynowie. W okresie międzywojennym bardzo aktywne było Stronnictwo Ludowe, które podobnie jak w Harcie i Bachórzu, liczyło ponad 100 członków. Brali oni aktywny udział w ogólnopolskim strajku chłopskim w 1937 roku za co byli po jego zakończeniu szykanowani. Na początku XX wieku istniała w Ulanicy Drużyna Bartoszowa - paramilitarna organizacja o charakterze niepodległościowym. W czasie II wojny światowej miejscowy pluton Armii Krajowej liczył 28 żołnierzy. Po wojnie nastąpił wyraźny rozwój wsi. Powstało wiele nowych domów, ochotnicza straż pożarna, własna parafia, szkoła, Koło Gospodyń Wiejskich. W latach 1975-1998 miejscowość administracyjnie należała do województwa przemyskiego. W skład wsi wchodzą przysiółki: Benedyktówka, Mendusiówka, Indykówka, Pasieka, Dział, Egipt, Bania, Raj, Doboszówka, Młyn, Kmiecie, Berlin.

W Ulanicy znajduje się Kościół parafialny, Szkoła Podstawowa Dom Ludowy. Działa także Ochotnicza Straż Pożarna oraz Koło Gospodyń Wiejskich.

Pierwsze początki budowy **Kościoła w Ulanicy** sięgają 1939 roku, kiedy to przystawiony do pierwszych prac. Wybuch wojny polsko-niemieckiej spowodował, że prace zostały przerwane. Zgromadzony materiał przeznaczony na budowę został skradziony. Dnia 30 marca na mocy dekretu Kurii Biskupiej w Przemyślu zostaje utworzona parafia Ulanica, która do tej pory należała do parafii Dynów. Msze odprawiane są w kaplicy powstałej z domu gromadzkiego poświęconego 13 maja 1945 roku. 18 października 1945 roku rozpoczyna się budowa Kościoła, który zostaje poświecony dnia 9 maja 1946 roku pw. Opieki św. Józefa i Powierzenia Matki Boskiej. Fundamenty Kościoła zostały wykonane z kamienia i cegły, pozostała część z drewna. Cześć prac zostaje wykonanych przez mieszkańców parafii. 30 października 1968 roku z niewyjaśnionych przyczyn kościół doszczętnie spłonął. Msze odbywają się w pokoju na plebanii zamienionym na kaplicę. Pierwsze starania o odbudowę Kościoła rozpoczynają się końcem 1968 roku. , a budowa Kościoła rozpoczyna się 16 października 1971 roku na podstawie zezwolenia władz państwowych. Prace przy budowie

posuwają się powoli, bo parafia jest mała i nie stać ją na pokrycie wszystkich kosztów związanych z budową. Poświęcenie Kościoła w stanie surowym nastąpiło 28 października 1973 roku pw. Św. Józefa Robotnika. Kościół jest murowany z cegły, na mocnym fundamencie pokryty blachą.

Rysunek 1 Kościół parafialny p.w. Św. Józefa Robotnika w Ulanicy

Pierwsze próby zorganizowania **Ochotniczej Straży Pożarnej w Ulanicy** podjęto jeszcze w 1942 roku, lecz ze względu na trwającą II wojną światową nie udało się ich zakończyć. Większość mężczyzn z Ulanicy została wcielona do wojska, albo wywieziona do przymusowej pracy w Niemczech.

Oficjalnie Ochotnicza Straż Pożarna w Ulanicy powstała w 1946 roku. Jej założycielami byli: Jan Marszałek, Henryk Szczepański, Tadeusz Bielec, Franciszek Marszałek i Wojciech Marszałek. Pierwszym Komendantem Straży w Ulanicy (później Prezesem) był Tadeusz Bielec, który z kilkoma przerwami pełnił te funkcję do 2003 roku.

Od początku działalności członkowie OSP starali się pozyskać odpowiedni sprzęt do gaszenia pożarów. Początkowo posiadali jedynie czterokołową konną sikawkę, która napędzana była ręcznie. Od 1951 roku na stanie straży znajdowała się już motopompa spalinowa. Na akcje gaśnicze wzywał strażaków Antoni Marszałek, który grając umówiony sygnał na trąbce dawał znać o istniejącym niebezpieczeństwie. Dopiero po śmierci trębacza zakupiono syrenę ręczną. Strażacy z Ulanicy na przestrzeni ponad sześćdziesięciu lat istnienia, wielokrotnie brali udział w akcjach ratowniczo – gaśniczych. Wśród przykładów można wymienić gaszenie pożaru Kościoła Parafialnego w Ulanicy w 1967 roku, podczas której jeden z druhów został ciężko ranny. Niestety mimo wysiłków naszej Straży i innych uczestniczących w akcji jednostek drewniany kościół spłonął niemal doszczętnie.

Strażacy czynnie uczestniczyli i uczestniczą w życiu wsi. Pomagali w takich pracach społecznych jak m.in. przy budowie drogi przez wieś, Kościoła Parafialnego, Szkoły Podstawowej, przy budowie Domu Ludowego, gdzie do dziś mieści się siedziba Straży. W Domu Ludowym, wystawiane były różne przedstawienia teatralne m.in. „Jasełka" czy „Wesele Ulanickie". Strażacy aktywnie uczestniczą w życiu Parafii. Tradycją stało się coroczne pełnienie warty przy Bożym Grobie, podczas Wielkanocy. Obecnie Ochotnicza Straż Pożarna w Ulanicy liczy 45 członków, w tym 36 czynnych i 9 honorowych.

Koło Gospodyń Wiejskich w Ulanicy zaczęło swoją działalność w latach siedemdziesiątych. Koło działa na terenie gminy i województwa. Przede wszystkim organizowało kursy dla kobiet wiejskich: kurs gotowania, szycia, pieczenia. Kobiety bardzo chętnie brały w nich udział. Oprócz tego koło organizuje sprzedaż kurcząt dla mieszkańców wsi Ulanica. Kurczęta były sprzedawane od stycznia do marca każdego roku. Członkinie koła miały na wyposażeniu komplet naczyń kuchennych, które wypożyczały mieszkańcom wsi i okolic. Co roku koło starało się brać udział w dożynkach gminnych organizowanych przez władze gminy. Największy rozgłos kołu daje przedstawianie ,,Wesela Ulanickiego" gdzie w I Wojewódzkim Sejmiku Folklorystycznym Koło zajmuje I miejsce. ,, Wesele Ulanickie" było

słynne na całą gminę Dynów. Nasi dziadkowie, babcie, rodzice jeździli z przedstawieniem po wszystkich wioskach. W skład grupy, która przedstawiała wesele wchodzili nie tylko członkowie Koła ale także mieszkańcy Ulanicy. Wszystkie stroje i cała aranżacja była przygotowana własnoręcznie przez mieszkańców wsi Ulanica. Panie z koła starały się co roku przygotować wieńce dożynkowe, które zajmowały nie raz pierwsze miejsca w dożynkach gminnych. Ostatni wieniec „ Pług jednoskibowy" został wręczony Wójtowi Gminny Dynów. Co roku także wszystkie członkinie koła obchodziły uroczysty Dzień Kobiet połączony z różnymi zabawami. Na takich spotkaniach nigdy nie brakowało różnych smakowitości przygotowanych przez panie. Po dzień dzisiejszy jest bardzo dużo różnych piosenek, wierszy, scenariuszy, przedstawień, które kiedyś przedstawiały, śpiewały . Dzisiaj w Kole jest 17 członkiń czynnych i 16 seniorek.

Rysunek 2 Budynek Domu Ludowego i jego otoczenie

3. Ludność

Na przełomie lat 2006-2010 widoczny jest spadek jak i nieznaczny wzrost liczby mieszkańców wsi Ulanica.

	2006	2007	2008	2009	2010	2006-2010 Liczba ludności
Liczba ludności w Ulanicy	418	408	412	405	410	-2
Łączna liczba ludności gminy Dynów	7421	7362	7340	7297	7283	-138
Procentowy udział ludności Ulanicy w ogólnej liczbie ludności gminy Dynów	5,63%	5,54%	5,61%	5,55%	5,63%	-1,45%

Tabela nr 1 Udział ludności Ulanicy w ogólnej liczbie mieszkańców gminy
Źródło: Dane z Urzędu Gminy Dynów

Ludność Ulanicy liczy około 410 osób, co stanowi 5,63% ogółu ludności gminy i w poszczególnych latach jest niewielki spadek lub wzrost. Natomiast w całej gminie jest ogólny spadek liczby mieszkańców.

Kilkanaście rodzin korzysta z pomocy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Dynowie, czerpiąc tam zasiłki stałe, okresowe lub celowe.

Dzieci z tych rodzin posiadają prawo do bezpłatnego korzystania z posiłków przygotowywanych w szkole.

4. Rolnictwo i leśnictwo

Ulanica to miejscowość, w której zdecydowana mniejszość gospodarstw domowych prowadzi gospodarstwa rolne. Wiele rodzin posiada wprawdzie areał ziemi powyżej 1 ha, który zalicza się do gospodarstw rolnych, ale znaczna część z nich nie uprawia ziemi, pozostawiając ją odłogiem lub dzierżawi tę ziemię innym gospodarstwom.

Na terenie Ulanicy przeważają klasy ziemi od III –VI. Zestawienie powierzchni użytków przedstawia tabela poniżej.

Oznaczeni użytku	Powierzchnia (ha)
Grunty orne	353,9181
Łąki	9,3300
Pastwiska	68,8173
Las	151,2659
Tereny zakrzewione	3,3000
Nieużytki	23,3807
Drogi	23,3807
Tereny zabudowane	20,8076

Tabela nr 2 Zestawienie powierzchni użytków
Źródło: Dane z Urzędu Gminy Dynów

5. Komunikacja i gospodarka

Przez miejscowość Ulanica przebiegają drogi powiatowa oraz wojewódzka relacji Przemyśl- Domaradz, łączące wieś z miastem Dynów. Przedłużenie dróg prowadzi do miasta Rzeszowa, a z drugiej strony do Przemyśla. Drogi na obszarze miejscowości nie posiadają chodników i nie są w całości oświetlone.

Sieć lokalnych dróg gminnych jest niewystarczająca. Brak Planu Zagospodarowania Przestrzennego oraz nieuregulowana własność prawna wielu z nich potęguje trudności w ich poprawnym eksploatowaniu, czy modernizowaniu.

W Gminnej Ewidencji Działalności Gospodarczej zarejestrowanych jest 12 mieszkańców Ulanicy. Na terenie Ulanicy działa zakład zajmujący się produkcją drzewa.

Większość mieszkańców Ulanicy znajdujących się w wieku produkcyjnym pracuje w zakładach zlokalizowanych w sąsiadującym z miejscowością Dynowem oraz w Rzeszowie.

6. Oświata

Początki szkoły w Ulanicy to nauka 2 lub 3 razy w tygodniu w pokoju udostępnionym na księżym folwarku. Dzięki staraniom mieszkańców i księdza proboszcza udało się w 1866 roku zakupić grunt pod budowę szkoły i postawić drewniany budynek. W 1908 roku we wsi działała już biblioteka i czytelnia. Szkołę rozbudowano w 1961, wtedy również zbudowano Dom Nauczyciela. W latach 80-tych, przy znacznym udziale Wiejskiego Komitetu Narodowego Czynu Pomocy Szkole w Ulanicy, ponownie rozpoczęto starania o dalszą rozbudowę budynku. W czynie społecznym została przygotowana dokumentacja oraz zgromadzono część materiałów budowlanych. Intensywne prace rozpoczęły się na początku lat 90-tych. 2 lutego 2002 szkoła została oddana do użytku. W rozbudowanej szkole znajdują cztery sale lekcyjne, pracownia komputerowa, szatnie, ubikacje, świetlica, stołówka, biblioteka, pokój nauczycielski.

Rysunek 3 Budynek Szkoły Podstawowej i zarazem filii Gminnej Biblioteki Publicznej w Ulanicy

II. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości

Inwentaryzacja zasobów obejmuje te zasoby, które znajdują się w Ulanicy i mogą być wykorzystane na rzecz odnowy i rozwoju miejscowości. Do tych zasobów należą zarówno mieszkańcy tworzący bezcenny kapitał społeczny, jak i zasoby przyrodnicze, obiekty stanowiące dziedzictwo kulturowe, obiekty użyteczności publicznej, infrastruktura oraz tereny, które mogą zostać zagospodarowane zgodnie z potrzebami i oczekiwaniami mieszkańców.

1. Zasoby przyrodnicze

W Ulanicy nie ma dużych zakładów przemysłowych, przez co jest **czyste powietrze**. Ponadto **duża liczba lasów** oraz runo leśne obfitujące w jagody i grzyby.

Krajobraz wsi, charakterystyczny dla Pogórza z wijącą się w dolinie Rzeką i otaczającymi ją wzgórzami.

2. Dziedzictwo kulturowe

Troską winno się objąć **figury i kapliczki przydrożne**, z którymi nierzadko związane są wydarzenia historyczne, czy inne związane z życiem mieszkańców. Ich skatalogowanie i opisanie może być źródłem wiedzy o naszych przodkach i historii miejscowości.

Ponadto zachowana w części **drewniana zabudowa wsi**.

Podtrzymywane przez Panie z Koła Gospodyń tradycje **rękodzieła artystycznego** (pisanki, wyroby bibułkarskie).

3. Infrastruktura społeczna

W Ulanicy funkcjonuje **Szkoła Podstawowa**. Dzieci ze szkoły kultywują tradycje patriotyczne organizując z okazji świąt państwowych okolicznościowe akademie. Co roku organizowany jest festyn dla mieszkańców wsi przez Radę Rodziców.

Dom Ludowy, w którym siedzibę swoją mają OSP i Koło Gospodyń.

Kościół parafialny, położony na wzgórzu w środkowej części wsi.

4. Infrastruktura techniczna

Ulanica posiada sieć gazowniczą. Nie ma sieci kanalizacyjnej oraz wodociągowej. Mieszkańcy mogą również korzystać z sieci telefonicznej, utrudniony jest natomiast dostęp do Internetu.

Przebiegające przez teren miejscowości sieć dróg gminnych spełniają oczekiwania kierowców i mieszkańców wsi. W dalszym ciągu poprawa stanu dróg oraz budowa chodników, to główne zadania zmierzające do poprawy bezpieczeństwa komunikacyjnego mieszkańców wsi.

5. Kapitał społeczny i ludzki

Mieszkańcy Ulanicy są osobami o dużej aktywności społecznej. Z ich inicjatywy realizowanych jest wiele przedsięwzięć o charakterze kulturalnym. Z troską odnoszą się do spraw wsi i są zaangażowani w życie miejscowości. Wspierają swoimi pracami szkołę, Dom Ludowy i chętnie uczestniczą w organizacjach społecznych działających na terenie wsi. Niekwestionowanymi liderami społeczności lokalnej są, Sołtys , Rada Sołecka, Radny Gminy Dynów, Rada Rodziców przy Szkole Podstawowej, KGW, Zarząd i członkowie OSP oraz Dyrekcja i nauczyciele Szkoły Podstawowej. W celu zwiększenia zaangażowania większej grupy mieszkańców w życie społeczne wsi niezbędna jest ich większa integracja ze społecznością lokalną.

III. Analiza SWOT – ocena mocnych i słabych stron oraz szans i zagrożeń miejscowości Ulanica

Analiza SWOT umożliwia zdefiniowanie mocnych i słabych stron miejscowości oraz czynników stanowiących szanse i zagrożenia. Zebranie tych czynników i określenie wagi ich wpływu na rozwój miejscowości pozwala wyznaczyć strategiczne kierunki rozwoju miejscowości, określić tempo tego rozwoju oraz eliminowanie czynników utrudniających ten rozwój.

Mocne strony	Słabe strony
- atrakcyjne położenie w malowniczej okolicy, w urozmaiconym krajobrazowo otoczeniu, wśród lasów	zły stan dróg lokalnych, brak chodników, niedostateczne oświetlenie dróg
- dobra lokalizacja miejscowości: bliskość miasta	brak odpowiedniej do potrzeb infrastruktury rekreacyjnej i sportowej dla młodzieży i dzieci
- Duża aktywność społeczna mieszkańców	brak odpowiedniej infrastruktury turystycznej
- Istnienie dobrej bazy oświatowej	brak łatwego i wygodnego dostępu do internetu szerokopasmowego
- Duża aktywność lokalnych liderów społecznych i organizacji społecznych	brak świetlicy i terenów rekreacyjno - sportowych
	- niewystarczająca promocja walorów miejscowości i jej otoczenia
	- dzikie wysypiska, szczególnie w rejonie rzeki
	- znaczna emigracja zarobkowa ludzi młodych
	- brak sieci kanalizacyjnej i wodociągowej

Szanse	Zagrożenia
Możliwość korzystania ze środków unijnych	Odrzucenie wniosków na dofinansowanie ze środków unijnych
Rosnące dochody gminy szansą na wzrost kwot przeznaczonych na inwestycje i remonty	Brak środków zewnętrznych
Systematyczny wzrost poziomu wykształcenia	Znaczna migracja zarobkowa ludzi młodych i wykształconych
Silne więzi rodzinne, przywiązanie do tradycji i kultury	Trudności w mobilizacji wszystkich mieszkańców miejscowości do podejmowania wspólnych przedsięwzięć na rzecz wsi.
Zwiększenie atrakcyjności wsi poprzez wzbogacenie jej infrastruktury - kanalizacja	Ubożenie mieszkańców, wzrost ilości bezrobotnych
Aktywność liderów lokalnej społeczności, duża aktywność i inicjatywność mieszkańców	Systematyczny spadek zainteresowania produkcją rolną i prowadzeniem gospodarstw rolnych

Z analizy SWOT (mocnych i słabych stron miejscowości, jej szans i zagrożeń) wynika, że wskazanymi przedsięwzięciami służącymi rozwojowi wsi Ulanica są:

- uporządkowanie stanu prawnego i technicznego istniejących dróg,

- poprawa stanu środowiska naturalnego poprzez podnoszenie świadomości ekologicznej i propagowanie zachowań proekologicznych oraz likwidacja dzikich wysypisk śmieci,
- wykorzystanie środowiska przyrodniczego do tworzenia miejsc rekreacji,
- wykorzystanie aktywności i inicjatywy liderów społeczności lokalnej do realizacji przedsięwzięć o charakterze kulturalnym, integracyjnym i aktywizujących mieszkańców do wspólnych działań na rzecz odnowy miejscowości,
- inwestycje w infrastrukturę.

IV. Zadania inwestycyjne i modernizacyjne przewidziane do realizacji

Kierunki rozwoju.

Opisane poniżej przedsięwzięcia zostały uzgodnione na zebraniu wiejskim mieszkańców wsi, którzy przedstawili swoje propozycje i sugestie zgodnie z potrzebami sołectwa. Przygotowując projekt programu posłużono się wynikami analizy SWOT. Realizacja zaplanowanych zadań niewątpliwie przyczyni się do podniesienia jakości życia mieszkańców, zwiększy ich udział w życiu kulturalnym miejscowości i regionu, pozytywnie wpłynie na estetykę miejscowości, podniesie ich wiedzę ekologiczną.

Planowany rozwój wsi

Planowane przedsięwzięcia do realizacji

Nazwa projektu /zakres inwestycji	Cel	Harmonogram realizacji	Szacunkowy koszt
Remont Domu Ludowego - wyburzenie i odbudowa ściany północnej, - wykonanie instalacji wod.kalizacyjno-gazowej, - wymiana drzwi i okien, parkietu -wymiana dachu	Zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców, miejsce spotkań i wydarzeń kulturalnych, podniesienie atrakcyjności wsi, poprawienie bezpieczeństwa p.poż.	2011-2014	100 000,00 zł
Budowa kanalizacji na terenie miejscowości	Wzrost jakości życia mieszkańców, ochrona środowiska, wzrost atrakcyjności wsi	2012-2015	3 000 000 zł
Rozbudowa i modernizacja sieci dróg gminnych, budowa chodników,	poprawa bezpieczeństwa komunikacyjnego miejscowości, poprawa układu komunikacyjnego wsi,	2011-2018	80 000,00 zł

przekwalifikowanie dróg wewnętrznych na drogi gminne	podwyższenie jakości życia mieszkańców		
Budowa ogrodzenia i parkingu przy cmentarzu parafialnym i kościele	Zabezpieczenie terenu	2011-2016	60 000,00 zł
Realizacja oświetlenia ulicznego (wykonanie i dalsze projekty)	Poprawa bezpieczeństwa mieszkańców wsi	2011-2012	50 000,00zł
Scalenie gruntów	Poprawa warunków pracy rolników, uregulowanie stanu prawnego gruntów	2011-2018	20 000,00 zł

Planowane działania nie inwestycyjne

Nazwa projektu /zakres inwestycji	**Cel**	**Harmonogram realizacji**	**Szacunkowy koszt**
Urządzić plac zabaw dla dzieci w połączeniu z terenem zielonym	Aktywne spędzenia czasu wolnego rodziców z dziećmi,	2011-2012	20 000,00 zł
Dbanie o estetykę miejscowości, segregacja i wywóz śmieci, uporządkowanie nieużytków	Wzrost atrakcyjności miejscowości, utrzymanie ładu, porządku,	2011-2018	10 000,00 zł
Organizowanie cyklicznych imprez promujących sołectwo, organizacja konkursów i imprez lokalnych przez KGW, promowanie zasad PPOŻ przez OSP,	Integracja społeczności lokalnej, kultywowanie tradycji i zwyczajów regionalnych, aktywne spędzanie czasu wolnego	2011-2018	40 000, zł
Stworzenie możliwości korzystania z darmowego szerokopasmowego internetu	Wzrost jakości życia mieszkańców, poprawa komunikacji, dostęp do nowoczesnych technologii	2011-2015	50 000,00 zł
Remont dróg dojazdowych, - położenie jumb, utwardzenie klińcem, udrożnienie mostków	Poprawa bezpieczeństwa i jakości życia mieszkańców	2011-2018	80 000,00 zł
Wyposażenie Biblioteki Publicznej w komputery, kursy komputerowe	Aktywne spędzanie czasu wolnego, wzrost szans mieszkańców na rynku pracy	2011-2013	30 000,00 zł
Zakup samochodu dla OSP w Ulanicy	Poprawa bezpieczeństwa wsi Ulanica	2011	80 000,00 zł

Realizacja Planu Odnowy Miejscowości, utworzonego na podstawie przeprowadzonej analizy mocnych i słabych stron wsi oraz wyszczególnienie najważniejszych potrzeb przyczyni się do rzeczywistej odnowy miejscowości Ulanica w latach 2011-2018. wykonanie Planu Odnowy Miejscowości uzależnione jest od zaangażowania mieszkańców, wsparcia władz Gminy Dynów oraz pozyskanie środków zewnętrznych.

V. Opis i Charakterystyka obszarów o szczególnym znaczeniu dla zaspokajania potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązaniu kontaktów społecznych, ze względu na położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne.

W miejscowości Ulanica można wyróżnić obszary o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, sprzyjających nawiązywaniu kontaktów społecznych, ze względu na położenie oraz cechy funkcjonalno – przestrzenne.

Pierwszym obszarem jest budynek Domu Ludowego, gdzie organizowane są różnego typu imprezy kulturalne i uroczystości organizowane przez KGW i OSP, sala widowiskowa znajdująca się w Domu Ludowym bywa tez wykorzystywana przez Szkołę Podstawową, gdzie dzieci prezentując przygotowane widowiska uczą się ważnej życiowej roli: występów publicznych.

Drugim obszarem dającym możliwości integracji społecznej i kontaktów jest Gminna Biblioteka Publiczna w Ulanicy – miejsce spotkań dla dzieci, młodzieży i dorosłych mieszkańców wsi. Jest to miejsce szczególne dla całej społeczności, szczególnie z punktu widzenia dostępu do kultury.

Ważnym obszarem dla mieszkańców Ulanicy jest także Kościół parafialny i teren wokół niego, który wymaga dostosowania do zwiększających się potrzeb naszej społeczności. Odpowiednie parkingi, ogrodzenia terenu wokół Kościoła, poszerzenie drogi dojazdowej, wykonanie chodników to najbardziej niezbędne inwestycje w tym obszarze.

Społeczność wsi zauważa też niezbędne działania w zakresie obszaru związanego z infrastrukturą techniczną – poprawa stanu dróg, zabezpieczenie osuwisk, oświetlenie uliczne, zorganizowanie gospodarki ściekowej – kanalizacja, bądź system małych oczyszczalni ścieków, poprawienie możliwości dostępu do internetu. Ten obszar wymaga ogromnych nakładów inwestycyjnych ale zarazem jest niezbędny by wyrównać szanse rozwojowe wsi i powstrzymać wzrastająca emigracje ludzi młodych.

Wszystkie wymienione obszary to miejsca, które wymagają doinwestowania.